

הלכות שבת – ישיבת רבנו יצחק אלחנן ס' שכא

מלאת ל' 2

עד בענין היתר מעט מעת נחזור בדעת החזו'א (נח:א) ובאור הלכה אולם החזו'א מס'ים נח:ב אבל בהיות שאין אלו בקיין בדברי סופרין ובטעמיהן אין לנו אלא מה שאמרו חכמים.

4) **דין קמח קל' ושתיתא – גמ' דף קונה: – קנו.** תנו רבנן אין גובלין עד "לו", טור בית יוסף ושו'ע יד מה' רמב'ם כא:לג ורש' שם ד'ה קל' שלטי גבורים סז: – בדף הריף "לפי רשי" עד הסוף במאם שם גרא' ד'ה אבל, דרכי משה ע"ז.

Matzah Meal – ט'ז (יא), משנה ברורה (נד) ויש להעיר דמדברי הט' משמע שמחמי' עפ' שיטת הרמב'ם ולדעת הרמב'ם אויל' דזוקא שנני בנטנית הימים מועל בשתית שاذ און ונראה כלש' (והחזו'א שם ל' בשתיתא ניחא לי לאיני שמע מעת מעת ולגביל' יפה) ורק מועל בקייל' להזיכר' שלא לעשות כן באינו קל' דלא כמ'ב ושעה'צ' (סזה). (וע' בחזו'א נהח' שמקפק במאם מטעם אחר שאין דרכו בפרק). ואם כנים הדברים של' לדון אם דברים שדומה' קל' לא יועל שינוי דעתינה הפוכה כגון בפרקין אם מועל שני'י הסדר ובילה רכה אם הוא דומה לקל' ולא שתיתא-ע' מא' (סוח) וכן הק' במנחת אריאל.

5) **בלילה רכה – תרומות הדשים ס' נג' כ' שביליה רכה מועל להתר שחלם ביצירוף שניים.** לדעת הרמב'ם לעיל י"ל דבilibה רכה מועל דווקא בשתיית ולא שאר דברים. אבל המשנה ברורה פוסק כהתרה"ד. ש"ע ורמ"א סע' ט-ט'ז.

6) **האם בלילה רכה גם צרי' שניי – מא' (סוח) וו'ק' (נח) משמע שכן וחזו'א (נח: ד'ה ומשמעו) כ' שלא מצאמו** בגמ' שרכה צרי' שניי בגיבול. חי' הריטב"א קנו. ד'ה וה'ם משמע כדעת החזו'א. ואיל' התרומות הדשן מסביר דברי הגמ' כמ"ש המגיד משנה (כא:לג) אליבא דברי' דרכה צרי' שניי עי' נתיה ה甫כה וווששם לשיטת רב' רבי יהודה צרי' עד שניי'. עיין בדבורי וכן ונראה.

7) **גדר בלילה רכה – חזון איש נח:ט** "רואה דרכה היינו דנספר ונורוק, אבל אכתי הן גוש ולא נזל". (קצתו השלחן קל:ג בבדה"ש).

8) **חייב שניי בגיבול ביד ולא בכלי – רמ"א ומ'ב סע' טז, באור הלכה ד'ה יכול, חזון איש נח:ח' בסוף ד'ה** הא דביד هو' כמאכל חמורים ונפק'ם לדעת החזו'א אין לבוש גמי', וגם נפק'ם בכפ' אגרות משה דעד

9) **דבר מבושל אם יש אישור לש' – באור הלכה שם סוף ד'ה יכול, חזון איש נח:ז ד'ה חולק והק' שלקמן באבא'יל ד'ה אף' אסור לולש מצה טחונה. יש לדון ולט'. ראה דהבאור הלכה לשיטתו שモתר משום שהוא תיקון אוכל רב רמן 759-757. ובשמירת שבת כה' ח'יט פוסק כהבא'יל.**

10) **גדר לישא ונפק'ם לעשיית טחינה ומני אבקים ולהטביל מאפה במשקחה – שם סוף באור הלכה ד'ה יכול, אור לציון (בלד-ז מובא בדרכו), הל' שבת בשבת יג:טז – חזון איש נח:ט ד'ה ומינ', וו' נח:ז ד'ה סוף ד'ה וכותב שמירת שבת ח'כב.**